

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/230/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712216768
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1712216768.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zast. Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti odporkyni : Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie č. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 16. apríla 2015 č.k. 5C/238/2012-25 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť, aby v lehote 10 dní od doručenia zaplatil súdny poplatok za podanie námietky zaujatosti účastníkom konania vo výške 66,- €, vyrubený podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, v ktorom tvrdil, že v návrhu na začatie konania nepodal námietku zaujatosti, ale iba uviedol skutočnosti, pre ktoré inak vecne a miestne príslušný súd nemôže v tejto veci konať, pretože jeho sudcovia sú z prejednávania veci vylúčení, keďže majú pomer k veci a k účastníkom konania a teda sú vo veci zaujatí (§ 14 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“). Súd nemohol podanie navrhovateľa z hľadiska jeho obsahu vyhodnotiť ako námietku zaujatosti z dôvodu, že neobsahovala náležitosti vymedzené v § 15a ods. 3 O.s.p. Námietku zaujatosti navrhovateľ nepodal. Okresný súd spoplatnil fiktívny návrh. Podľa § 5 ods. 1 písm. g) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vzniká poplatková povinnosť účastníkovi konania podaním námietky zaujatosti; námietka zaujatosti nebola podaná; navrhovateľ nevznáša a nevzniesol námietku zaujatosti podľa § 15a O.s.p., ktorá by mohla byť spoplatnená podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov. Navrhovateľ očakával a očakáva postup podľa § 15 O.s.p., pretože tvrdené okolnosti neoznamuje súdu v rámci odôvodnenia námietky zaujatosti podľa § 15a O.s.p.; preto nie je možné, aby mu súd uložil povinnosť zaplataenia súdneho poplatku za vznesenie námietky zaujatosti. Otázkou spoplatňovania nespôsobilých návrhov sa zaoberal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení z 24. júla 1997 pod sp. zn. 1Co/10/97, podľa ktorého ak návrh nemá potrebné náležitosti a pre tento nedostatok by bolo konanie zastavené podľa § 43 ods. 2 O.s.p., súdny poplatok za konanie začaté takýmto návrhom sa nevyberá. Navrhovateľ poukázal i na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26. 8. 2014 pod sp. zn. 8 Cdo/72/2013 ohľadne súdneho poplatku z návrhu na príkazanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti, ktorý podaný nebol, resp. uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 27. 6. 2014 č.k. 10NcC/9/2014 - 67, kde odvolací súd vrátil vec prvostupňovému súdu bez rozhodnutia o námietke zaujatosti, keď vychádzal z jednoznačne prezentovanej vôle navrhovateľa, že námietku zaujatosti nevzniesol. Súd prvého stupňa mal oznámené okolnosti prejednať v právnom režime ustanovenia § 15 O.s.p. tak, ako o tom opakovane rozhodol aj Najvyšší súd Slovenskej republiky konkrétne v uzneseniach sp. zn. 4Sžo/56/2012 zo dňa 27.11.2012, sp. zn. 6Sžo/56/2012 zo dňa 28.11.2012, sp. zn. 4Sžo/57/2012 zo dňa 27.11.2012, sp. zn. 4Sžo/55/2012 zo dňa 27.11.2012, sp. zn. 3Sžo/57/2012 zo dňa 21.11.2012, sp. zn. 6Sžo/57/2012 zo dňa 28.11.2012, sp. zn. 3Sžo/56/2012 zo dňa 21.11.2012, sp. zn. 3Sžo/58/2012 zo dňa 21.11.2012, sp.

zn. 5Sžo/56/2012 zo dňa 15.11.2012, sp. zn. 5Sžo/57/2012 zo dňa 15.11.2012 a sp. zn. 5Sžo/58/2012 zo dňa 15.11.2012, v ktorých uviedol, že v daných prípadoch sa jednalo o dôvod vylúčenia, resp. nevylúčenia sudcov, ktorý nie je v zmysle zákona o súdnych poplatkoch poplatkovým úkonom, preto nebol dôvod na vyrubenie súdneho poplatku uznesením a najvyšší súd napadnuté uznesenia bez ďalšieho zrušil, pretože neexistovali dôvody na ich vydanie. Navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd dodržal princíp právnej istoty a s poukazom na ustálenú prax najvyššieho súdu rozhodol o zrušení napadnutého uznesenia o poplatkovej povinnosti.

Bez ohľadu na náležitosti navrhovateľom vznesenej námietky ohľadom prikázania súdu z dôvodu zaujatosti sudcov prvostupňového súdu navrhovateľ upozornil, že zákon č. 71/1992 Zb. v § 2 ods. 1 písm. a) určuje, že poplatníkom je len navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu. V § 5 ods. 1 zákon rozlišuje medzi návrhom a námietkou zaujatosti vznesenou účastníkom konania. Na základe uvedeného podľa navrhovateľa nie je možné zistiť osobu poplatníka v prípade vznesenia námietky zaujatosti, súdny poplatok nie je možné vyrubiť, pretože sa nejedná o návrh. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 109/2011 z 11. júla 2012, podľa ktorého pokiaľ zákonodarca pri ustanovení dane alebo poplatku zákonom neurčil ich poplatníka, založil tým medzeru v zákone, ktorej odstránenie nemožno dosiahnuť rozhodovacou praxou súdov alebo správnych orgánov. Poplatková povinnosť síce vzniká uplatnením kvalifikovanej námietky zaujatosti, ale osoba poplatníka nie je zákonom určená. Určenia osoby poplatníka je nevyhnutnou náležitosťou ustanovenia poplatkovej povinnosti. Rozhodnutie súdu o spoplatnení námietky zaujatosti je preto, že poplatková povinnosť bola uložená mimo rámca zákonom určeného osobného rozsahu poplatníkov, nezákonné. Ak teda chýba ustanovenie o poplatníkovi v prípade námietky zaujatosti, je potrebné systematickým a logickým výkladom uprednostniť reštriktívny výklad zákona a poplatok svojvoľne neukladať podávateľovi námietky zaujatosti ani pri splnení formálnych náležitostí námietky podľa § 15 a ods. 3 O.s.p., v súlade s článkom 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Aj v prípade, keby súd dospel k názoru, že námietka zaujatosti vznesená bola, navrhovateľovi nie je možné uložiť, aby podľa položky č. 17a zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch zaplatil súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti z dôvodu, že konanie o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom je podľa § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch od poplatku oslobodené. Na podporu správnosti uvedenej argumentácie poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 MCdo 2/2011 z 10. augusta 2011, podľa ktorého ak konanie je vecne oslobodené od poplatkov, je oslobodený každý úkon v tomto konaní, teda konanie ako celok. V danom prípade v čase začatia konania bolo toto konanie o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom od súdnych poplatkov oslobodené podľa § 4 ods. 1 písm. k) zákona o súdnych poplatkoch s účinnosťou od 1. januára 2012. Tieto konania sú oslobodené od poplatkovej povinnosti celé a za žiadny procesný úkon urobený v tomto konaní sa preto súdny poplatok neplatí.

Podľa navrhovateľa ak súd prvého stupňa poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 124/2011 zo dňa 30. marca 2011, kde sa Ústavný súd SR stotožnil s názorom krajského súdu, podľa ktorého vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku sa nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, toto sa vzťahuje iba na súdny poplatok za návrh, odvolanie dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu, uvedený názor považoval navrhovateľ za omyl z dôvodu rozporu s dikciou § 4 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb., podľa ktorého od poplatku je oslobodené súdne konanie, ako aj § 4 ods. 3 cit. zák., podľa ktorého oslobodenie podľa odsekov 1 a 2 sa vzťahuje na konanie o odvolaní, dovolaní, obnove konania a výkone rozhodnutia alebo exekúcií, teda nielen za návrh. Názor Ústavného súdu SR vo vyššie označenom rozhodnutí považoval navrhovateľ za prekonaný z dôvodu jeho neskoršieho plenárneho nálezu pod sp. zn. PL. ÚS 109/2011 z 11. júla 2012, v ktorom Ústavný súd SR už výslovne rozlišuje pojmy konanie o návrhu a návrh. V tomto náleze sa uvádza „v tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že zákon o súdnych poplatkoch vo svojom § 1 ods. 1 zásadne rozlišuje medzi poplatkami za konania ako celok a poplatkami len za určitý úkon, a toto delenie sa premieta do celej sústavy ním ustanovenej štruktúry súdnych poplatkov. Neexistuje pritom žiaden zrozumiteľný dôvod, pre ktorý by zákonodarca vymedzil predmetný poplatok týmto spôsobom, pokiaľ by sledoval úmysel uložiť jeho zaplatenie vždy podávateľovi námietok“. Naviac mal navrhovateľ za to, že námietka zaujatosti sa nijako svojou podstatou nelíši od námietky proti exekúcii. Platenie poplatkov za uplatnenia procesného práva smerujúceho k uplatneniu procesného základného práva na nestranného sudcu neprípustne obmedzuje toto základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Na základe uvedenej argumentácie navrhovateľ navrhol, aby konajúci súd prerušil konanie a predložil návrh na vyslovenie nesúladu položky 17a sadzobníka zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov

s článkami Ústavy SR Ústavnému súdu Slovenskej republiky na základe toho, že ide o procesnú obranu proti sudcovi, u ktorého mal účastník konania pochybnosti o jeho nezaujatosti pre pomer k veci, ktorá sa nemá spoplatňovať rovnako ako námietka proti exekúcii, pretože námietka zaujatosti je jediným prostriedkom, ktorým sa účastník môže domôcť preskúmania prípadného dôvodu pre vylúčenie sudcu. Poplatok za námietku zaujatosti má povahu fakticky poplatku za vyjadrenie sa k otázke neustrannosti sudcu v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čo je neprípustný zásah do základného práva na spravodlivý proces vrátane práva na nestranný súd, garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 387/2010 zo dňa 25.11.2010 (R 70/2010) uloženie poplatkovej povinnosti v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v prípade, kde ju účastník konania nemá, predstavuje zásah do základného práva účastníka konania na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Aj keď o námietke rozhoduje nadriadený súd, jej spoplatnenie samo osebe odporuje čl. 13 ods. 4 Ústavy SR, pretože zasahuje do samej podstaty práva na nestranný súd, keďže toto právo nemožno nijako obmedziť. Vydaním výzvy na zaplatenie súdneho poplatku v rozpore so zákonom o súdnych poplatkoch došlo k porušeniu základného práva účastníka konania, čo je samo osebe dôvodom na zrušenie takejto výzvy.

Navrhovateľ preto navrhol, aby prvostupňový súd napadnuté uznesenie s poukazom na § 210a O.s.p. zrušil bez náhrady, resp. aby toto bez náhrady zrušil súd odvolací.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30.09.2012 (ďalej ZoSP), súdne poplatky sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov, ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoSP poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok za návrh.

Podľa § 5 ods. 1 písm. g) ZoSP poplatková povinnosť vzniká podaním námietky zaujatosti účastníkom konania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 4 ods. 1 písm. k) ZoSP od poplatku je oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Podľa § 4 ods. 4 ZoSP sa oslobodenie podľa odsekov 1 a 2 vzťahuje aj na konanie o odvolaní, dovolaní, obnove konania a výkone rozhodnutia alebo exekúcii.

Podľa Položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy ZoSP predstavuje súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti účastníkom konania 66 euro.

Z obsahu spisu v danom prípade vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom vo veci samej, doručeným prvostupňovému súdu dňa 27.9.2012, domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Pezinok. Navrhovateľ vo svojom návrhu žiadal, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním veci o prikázaní veci (tohto sporu) inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Pezinok sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a účastníkom konania.

Predpokladom postupu podľa § 12 ods. 1 O.s.p. a prikázanie veci inému súdu toho istého stupňa je, že sudcovia vecne a miestne príslušného súdu sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci. O vylúčení sudcov rozhoduje podľa § 16 ods. 1 O.s.p. nadriadený súd prvostupňového súdu na základe námietky zaujatosti vznesenej účastníkom alebo na základe oznámenia sudcu o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený. Krajský súd v Bratislave rozhodoval v danom prípade (uznesenie z 22.10.2012 č.k. 8NcC/142/2012-11, ktorým rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Pezinok nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci) o námietke zaujatosti na návrh účastníka - navrhovateľa. Navrhovateľovi preto vznikla povinnosť zaplatiť podľa § 2 ods. 1 písm. a) v spojení s § 5 ods. 1 písm. g) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch poplatok za námietku zaujatosti ustanovený v položke č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, aj keď bolo konanie o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom podľa § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30.09.2012 od poplatku oslobodené.

Výklad ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) a § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v súvislosti s riešením otázky, či vzniká účastníkovi povinnosť v konaní vecne oslobodenom od poplatku zaplatiť poplatok podľa položky č. 17a sadzobníka povinnosť v konaní vecne oslobodenom

od poplatku zaplatiť poplatok podľa položky č. 17a sadzobníka súdnych poplatkov za námietku zaujatosti uskutočnený Krajským súdom v Žiline v uznesení č.k. 8Co/294/2010-65 zo dňa 31.08.2010, podľa ktorého sa vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a sadzobníka súdnych poplatkov, ale iba na súdny poplatok za návrh, za odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu (§ 4 ods. 1 a 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch) a od povinnosti zaplatiť tento poplatok (podľa položky č. 17a sadzobníka súdnych poplatkov) možno oslobodiť účastníka iba postupom podľa § 138 O.s.p., nepovažoval Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení č.k. II. ÚS 124/2011-13 zo dňa 30.03.2011 za ústavne nekonformný alebo nezodpovedajúci dikcii aplikovaných zákonných ustanovení.

Neobstojí ani poukaz navrhovateľa na citované rozhodnutia najvyššieho súdu, pretože v uvedených prípadoch najvyšší súd posudzoval prípady, kedy o námietkach zaujatosti rozhodol nadriadený súd v režime § 15 O.s.p.; v prejednávanej veci vyhodnotil nadriadený súd podanie navrhovateľa ako námietku zaujatosti podľa § 14 ods. 1 O.s.p. a takto o nej aj rozhodol.

Nie je tiež možné argumentovať rozhodnutiami súdov, ktoré konštatovali nedostatok podmienok pre vznik poplatkovej povinnosti za návrh, ktorý podaný nebol, čo nie je prípad súdnej veci. Námietka zaujatosti uplatnená účastníkom konania (§ 15a O.s.p.) je vo svojej podstate návrhom na vylúčenie sudcu/sudcov z prejednávania a rozhodovania danej veci, čo vyplýva zo zákonom požadovaných náležitostí námietky (§ 15a ods. 3 veta prvá O.s.p.), resp. zo spôsobu, akým o námietke rozhoduje nadriadený súd (§ 16 ods. 1 veta tretia O.s.p.). Nejedná sa pritom o návrh vo veci (návrh na začatie konania, odvolanie proti meritórному rozhodnutiu a pod.), konanie o ktorom môže podliehať oslobodeniu od súdnych poplatkov v zmysle ust. § 4 ods. 1 ZoSP. Vznesenie námietky zaujatosti účastníkom konania tak predstavuje poplatkový úkon v zmysle § 5 ods. 1 písm. g) ZoSP, ktorého poplatníkom je navrhovateľ, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok za návrh (§ 2 ods. 1 písm. a) ZoSP).

Ak teda navrhovateľ uplatnil námietku zaujatosti všetkých sudcov Okresného súdu Pezinok v zmysle § 14 a § 15a O.s.p., navrhovateľovi vznesením námietky zaujatosti v zmysle citovanej Položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov vznikla poplatková povinnosť vo výške 66 euro.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom navrhovateľa uplatnenom v odvolaní, že navrhovateľovi nie je možné uložiť poplatok za vznesenie námietky zaujatosti, nakoľko súdne konania vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sú v zmysle § 4 ods. 1 písm. k) zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30.09.2012, od platenia súdnych poplatkov oslobodené. V zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (uznesenie Ústavného súdu SR z 30. marca 2011, sp. zn. II. ÚS 124/2011) vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch sa nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov. Od povinnosti zaplatiť tento poplatok možno oslobodiť účastníka iba postupom podľa § 138 O.s.p. Vecné oslobodenie účastníka občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 zákona o súdnych poplatkoch sa vzťahuje iba na súdny poplatok za návrh (§ 4 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch), za odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu (§ 4 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch).

K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sa vyjadril Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení z 23. januára 2014 pod sp. zn. II. ÚS 61/2014 takto:

„Podľa tvrdení sťažovateľky k porušeniu ňou označeného základného práva a práva zaručených v čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru malo dôjsť v prvom rade tým, že krajský súd napádanými uzneseniami, ktorými potvrdil uznesenia okresného súdu o uložení jej povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podané námietky zaujatosti, tak rozhodol v rozpore s jej prejavom vôle, pretože, ako má vyplývať z jej písomných podaní v konaniach pred okresným súdom, ako aj z odvolaní proti týmto prvostupňovým rozhodnutiam, sťažovateľka žiadnu námietku zaujatosti nepodala, a teda z tohto dôvodu jej ani nemohla byť uložená poplatková povinnosť za jej podanie... Sťažovateľka svoje sťažnosti založila v podstatnom najmä na argumentácii, že skutočnosti, ktoré oznámila okresnému súdu v podaných žalobách, neboli námietkami zaujatosti a že nimi iba upozorňovala na nutnosť odňatia jej vecí z prerokovania okresnému súdu a ich prikázanie na konanie a rozhodovanie inému okresnému súdu z dôvodu, že okresný súd, ktorý mal rozhodovať o jej žalobách o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom alebo rozhodnutím, je súčasne aj orgánom, ktorý svojím nesprávnym úradným postupom sťažovateľke túto škodu aj spôsobil. Sťažovateľka pritom v odvolaniach proti rozhodnutiam okresného súdu, ktorý jej prejav vôle o uvedených skutočnostiach vyhodnotil ako námietku zaujatosti, uviedla, že v danom prípade iba

žiadala o odňatie a prikázanie veci inému ako príslušnému okresnému súdu z dôvodu „nutnosti a nie vhodnosti“.

Z citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (§ 12 ods. 1, 2, § 14 ods. 1, § 15 O.s.p.) vyplýva, že vec musí (nutná delegácia) alebo môže (vhodná delegácia) byť odňatá príslušnému súdu a prikázaná na ďalšie konanie a rozhodovanie inému súdu tohto istého stupňa, avšak v prípade nutnej delegácie, ktorej sa domáhala aj sťažovateľka (pozri jej odvolania, pozn.), tu musí byť splnená explicitná zákonná podmienka, a to, že príslušný súd nemôže vo veci konať, pretože jeho sudcovia sú vylúčení podľa § 14 OSP, t. j. ak je tu pochybnosť o nezaujatosti sudcov príslušného súdu. Pochybnosť o nezaujatosti sudcu môže byť uplatnená buď účastníkmi konania (§ 15a OSP), alebo samotným zákonným sudcom (§ 15 OSP).

V danom prípade, keďže sa teda sťažovateľka domáhala delegácie jej vecí na iný ako príslušný okresný súd, t. j. domáhala sa odňatia jej vecí z prerokovania okresnému súdu z dôvodu „nutnosti a nie vhodnosti“, t. j. z dôvodu, že sú tu pochybnosti o nezaujatosti sudcov okresného súdu, a keďže sudcovia okresného súdu sami svoju nezaujatosť nespochybnili (§ 15 OSP), okresný súd a následne sa s tým stotožniac aj krajský súd, vyhodnotili skutočnosti uvádzané sťažovateľkou už v jej žalobách ako ňou uplatnenú námietku zaujatosti (§ 15a OSP), ktorej podanie podlieha poplatkovej povinnosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona o súdnych poplatkoch.

V uvedenom smere sa vzhľadom na uvedené okolnosti, odôvodnenia napádaných uznesení krajského súdu podľa názoru ústavného súdu javia ako zrozumiteľné a akceptovateľné. Krajský súd, ktorý tvrdenia uvádzané sťažovateľkou vyhodnotil tak, že v okolnostiach posudzovaných vecí išlo o námietku zaujatosti, vec ústavne akceptovateľným spôsobom právne posúdil podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a zákona o súdnych poplatkoch, pretože miera interpretácie a aplikácie do úvahy prichádzajúcich ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nevybočuje z limitov základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. dohovoru. Skutočnosť, že všeobecné súdy neakceptovali sťažovateľkinu interpretáciu dotknutých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ešte sama osebe nezakladá porušenie sťažovateľkou označených práv. Z pohľadu ústavného súdu je podstatné to, či krajský súd ústavne súladným spôsobom interpretoval a aplikoval na vec vzťahujúce sa ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku a zákona o súdnych poplatkoch.

Obdobne nie je žiadny dôvod na prehodnocovanie námietok sťažovateľky, ktoré súvisia s tým, že nemal byť vyrubený súdny poplatok za námietku zaujatosti v tom-ktorom prípade, pretože, ako už ústavný súd aj v minulosti konštatoval (napr. sp. zn. II. ÚS 124/2011), vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch nemá automaticky za následok aj oslobodenie od súdneho poplatku za v tomto konaní vznesenú námietku zaujatosti, na čo v napádaných uzneseniach poukazoval aj samotný krajský súd.“

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd nebol presvedčený o potrebe prerušenia konania za účelom predloženia návrhu na vyslovenie nesúladu položky 17a sadzobníka zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov s článkami Ústavy SR Ústavnému súdu Slovenskej republiky, ale podľa § 219 ods. 1 O.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Poplatok za uplatnenie námietky zaujatosti sa vráti, ak bola námietka zaujatosti uplatnená odôvodnene (§ 11 ods. 1 veta tretia pred bodkočiarkou zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.